

[Stetter]

kæmper for, er, at man kan få overbevist folketingets flertal om, at det ikke er gjort med at løse de homoseksuelles arveafgiftsmæssige problem. Der findes i hundredtusindvis af mennesker, som lever i et papirløst forhold af forskellige grunde, og som, hvis de kommer ud for dødsituationen, hvad de jo gør på et eller andet tidspunkt, kommer i store vanskeligheder. Det er et dybt menneskeligt problem, og det kan man ikke klare blot med nogle flotte bemærkninger. Man bliver nødt til at se i øjnene, at vi her giver en begrænset gruppe en fortrinsstilling, medens vi lader langt den største gruppe i stikken, og der kan komme mange situationer, hvor de pågældende vil sige, at det er dybt uretfærdigt, at man ikke har set på deres situation, når man ser på de homoseksuelles. Jeg mener som sagt, at det burde have været løst i en bredere sammenhæng, og det var også justitsministerens indstilling, da man diskuterede det i 1984.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg synes, det er en god løsning, et flertal er nået frem til. Vi får nu en meget påkrævet ligestilling mellem homoseksuelle par og gifte par med færrest muligt utilsigtede virkninger i den heteroseksuelle del af befolkningen. Det har længe været påkrævet at få en sådan ligestilling, og den kommer nu.

Hr. Stetter kritiserer lovforslaget for at skabe en skævhed i forhold til papirløse samlevende af modsat køn. Det er en kritik, som vi i vid udstrækning er enige i. For et par år siden foreslog SF, at alle papirløse par, heteroseksuelle såvel som homoseksuelle, fik sådanne arvevilkår, at den længstlevende kunne forblive i den fælles bolig. Forslaget blev dengang mødt med velvilje fra de konservatives side, men det var ikke muligt at få velviljen udmøntet i handling. Nu får vi altså løst problemet for de homoseksuelle par.

Jeg blev meget glad, da jeg så for et par dage siden så, at hr. Stetter annoncerede, at til efteråret ville regeringen komme med et forslag om, at problemet også skulle løses for de heteroseksuelle papirløse. Det lignede en god udvikling. Det så ud, som om SFs forslag blev gennemført med et par års forsinkelse i 2 dele. Men jeg må indrømme, at jeg ikke blev alt for overstrømmende glad, for jeg spekulerede også på, om hr. Stetter nu

også havde checket, om han havde alle regeringspartierne med. Det er jeg ikke sikker på at han har, og jeg forstår da også i dag, at hr. Stetter er kraftigt på tilbagetog.

Så er der én ting i hr. Stetters indlæg, jeg slet ikke forstår, og det er kritikken af, at dette skulle være sket gedulgt. Dette forslag har fået 3 behandlinger i fuld offentlighed med meget lang tid mellem første og anden behandling. Det har fået en ganske anstændig og åben behandling.

Aase Olesen (RV):

Til det sidste, hr. Rahbæk Møller sagde, kan jeg føje, at dette lovforslag og denne behandling er slutningen på en lang række diskussioner her i tinget, som begyndte for mange, mange år siden, da vi havde de første forslag om at lave særlige regler for papirløse.

Det er uretfærdigt, siger hr. Stetter, at man her vil give en meget begrænset gruppe en fordel. Det er jeg enig med hr. Stetter i, men der er ingen anden måde at imødekomme disse mennesker på, efter at et stort flertal i folketinget nedstemte det radikale venstres forslag om, at homofile samlevende skulle have ret til at lade sig registrere med den virkning, at de skulle tage alle ægteskabets virkninger på sig; det gjaldt arveafgift, det gjaldt muligheden for at sidde i uskiftet bo, det gjaldt den gensidige forsørgelsespligt over for hinanden. Det var dette folketing ikke parat til, så det stemte man ned, samtidig med at man nedsatte en kommission. Hvorfor gjorde man det? Det har vi aldrig fået nogen forklaring på efter den svingning, der nu er sket i de konservatives holdning til denne sag.

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvad det er for nogle interesser, man vil tilgodese. Hr. Stetter siger, at der er en hel masse mennesker, der ikke ønsker at gifte sig. Ja men de, der ikke ønsker at gifte sig, skal man da ikke tage hensyn til. Man må da vælge her i livet, om man ønsker at gifte sig eller ej, og så må man vurdere fordele og ulemper ved den, man nu skal giftes med, og ved de regler, der i øvrigt følger med. Der er som regel ikke nogen, der kun har fordele, hverken ægtefæller eller regler, og der er altså nogle ulemper også ved at gifte sig; der er først og fremmest den gensidige forsørgelsespligt. Det er